

AKT I.

EN INNERGÅRD I PALÅTSET.

Långst stranden molnvågorna bryta,
Tvillingssolarna bakom sjöns yta,
Skuggorna växer
I Carcosa

Ett träd med gula löv dominerar scenen. Under trädet sitter CAMILLA och spelar cello för sin mor CASSILDA.

CASSILDA:

Spela bort min förtvilling, dotter. Få mig att tänka på något annat än kungen. Underligt är natten där stiga stjärnor svarta som bly,

CAMILLA:

Och underliga månar cirkulera över vår sky
/Dottern drar provande över sin källa./
Men än mer underligt är
Som så?

CASSILDA:

/Angestrildes./

Nej, inte så. Du spelar kungens melodi. Kan du inte själv höra det? Spela något annat. Mozart. Bach. Vad som helst.

CAMILLA:

Det är bortom min förmåga, är jag rädd. Måste du ohörda i

/Fortsätter spelprövande, dött och disharmoniskt./

CASSILDA:

Ska jag behöva lära dig allt? Måste jag lämna dina händer vid stråken för att du ska lära dig?

CAMILLA:

Jag övar, mor. Jag övar.

Min själssång, min röst är död,
Du du, likt ofallna tårar, ohörd,
Du skall torka och dö i

Förlorade Carcosa

Sångerna som Hyaderna skall sjunga,
Där fladdrar trasorna av vår kung,

Dunkla Carcosa

AKT II.

BALSALEN I PALATSET. EN MASKERADBAL PÅGAR.

DROTTNINGEN står maskeradoch samtalar med CASSILDA och en hovdam. Nedför en bred trappa skriuer PRINS UOHT. Han går FRÄMLINGEN till mötes.

PRINS UOHT:

/Med härjadblick och en dramatisk gest mot Framlingen./
Vad kan ni säga mig om Det gula tecknet? Min mor har sökt överallt efter sanningen om tecknet.

FRÄMLINGEN: Detta, viskade de, bär en mask av silke

/Sperullt vänd mot Drottningen./
Drottningen har sett halva sanningen. Mer kan jag inte säga. Min sanning är udd i Aldevarans röda kerusa.

DROTTNINGEN: i gult, var underliga vackra verkas börja
Berätta mer. Jag vill att du berättar om Det gula tecknet.

FRÄMLINGEN: ett ansikte ej av vår jord, men ingen vågar fråga vilken
Halva sanningen är allt som gives. Om ens det.

CAMILLA: just dessa former är, som därinne börja
/Med ilska i rösten./
Tala inte så till min mor. Du har spridit lögnen och halvsanningar sedan vi kom hit. Här finns inget tecken. Ingen sanning. Ingen räddare undan fienden som hotar ihjäll.

DROTTNINGEN:

/Plötsligt vred./
Min dotter har rätt. Vakta era ord. Tag av masken och blotta ansiktet. Låt mig visa hur det görs.
/Drottningen tar av sig masken och vänder sig om i salen./
Demaskeraer. Visa vår vän hur han ska bära sig åt.

/Alla utom Framlingen tar av sina masker./

~~FRÄMLINGEN:~~

~~/Sugar lätt./~~
~~Om drottningen så önskar.~~
~~/Han lyfter av den bleka masken./~~

CAMILLA: Ni, herrn, borde avmaskera er.

FRÄMLINGEN: Sannerligen?

CASSILDA: Sannerligen är det dags. Vi har alla lagt åsido förklädnader utom ni.

FRÄMLINGEN: Jag bär ingen mask.

CAMILLA: /Vettsskrämd, åsido till Cassilda./

Ingen mask? Ingen mask!

Plan över Filmstaden

A: Portvakt B: Laboratorium C: Kontor
D: Regissörspaviljong E: Kasematter
F: Lilla Ateljén G: Klädloger
H: Stora Ateljén I: Restaurant J: Garage
K-L-M: Verkstäder N: Magasin

